

Iran - China

Chamber of Commerce and Industries

اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

بولتن خبری روزانه

۲ آذر ۱۴۰۴

اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

بولتن خبری روزانه اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

مورخ ۲ آذر ۱۴۰۴

فهرست

- ۱- جاده یک طرفه تجارت با چین
- ۲- نکات حقوقی تجارت با چین: نکته ۱۷
- ۳- صدور مجوز وادرات کیوی ایران به چین
- ۴- شتاب‌گیری گذار سبز در منطقه پکن-تیان‌جین-هبی بر اساس داده‌های مالیاتی
- ۵- “صنایع آینده” چین کدامند و چرا در رقابت فناورانه جهانی اهمیت دارند؟
- ۶- چین پیش‌تاز درخواست‌های ثبت علامت تجاری در سطح جهان
- ۷- چین به خودکفایی در ساخت تراشه نزدیک‌تر شد
- ۸- آغاز مرحله‌ای نو از روابط اقتصادی و حمل‌ونقلی ایران با چین
- ۹- چین مشتری اصلی کالاهای ایرانی

جهان صنعت وضعیت مبادلات تجاری ایران و چین طی سال‌های اخیر را بررسی کرد:

جاده یک‌طرفه تجارت با چین

روابط تجاری ایران و چین به دلیل وابستگی یک‌طرفه و تراز تجاری نامناسب، بر نگرانی‌های فعالان اقتصادی افزوده و نیاز به اصلاح رویکردها را نمایان می‌کند.

فاطمه عباس‌پور- یک قاعده کلی در روابط وجود دارد و مهم هم نیست که این روابط شخصی باشند یا تجاری. هنگامی که دلیل شکل‌گیری‌شان ناچاری و نیاز یکی از طرفین به دیگری باشد، نمی‌توان برایشان آینده روشنی متصور شد. عملاً ۲۰ سال است که چین تبدیل به بزرگ‌ترین شریک تجاری ایران شده؛ سال ۲۰۰۶ نخستین سالی بود که چین به رتبه اول از منظر حجم تجارت با ایران صعود کرد. با این وجود چندین و چند مساله موجب شده است که عموم مردم احساس مثبتی نسبت به این شریک استراتژیک نداشته باشند.

هر انسان عاقلی می‌داند که شراکت یک امر دو طرفه است. در این میان خطر بزرگی نیز در کمین بوده و آن وابستگی افراطی یکی از طرفین به دیگری است. نمونه این امر در تجارت، بحث تراز تجاری است و تمام کارشناسان می‌دانند هنگامی که تراز تجاری در طولانی مدت و با اختلاف زیاد به نفع یکی از کشورها باشد، باید به مثابه یک زنگ خطر با آن برخورد کرد. بحث ارزش‌افزوده در مبادلات تجاری اهمیت فوق‌العاده‌ای دارد و اینکه یک کشور تنها صادرات منابع و کالای خام داشته باشد، به مثابه ضعف در نظر گرفته می‌شود.

الگوی تجاری عمدتاً به نفع چین است

بررسی منابع رسمی و تحلیل‌های اقتصادی نشان می‌دهد که الگوی کلی تجارت ایران-چین از ۲۰۰۶ به بعد عمدتاً به نفع چین بوده است و واردات گسترده کالاهای تولیدی چین به ایران و ماهیت صادرات ایران به چین (به طور عمده نفت و محصولات انرژی/مواد خام) باعث شده در بسیاری از سال‌ها تراز دوجانبه به نفع چین (کسری تجاری از سمت ایران) شکل بگیرد.

نکته مهم در این میان آن است که تقریباً در تمام این سال‌ها تراز تجاری به نفع چین بوده و این در حالی است که صادرات چین شامل کالاهایی با ارزش‌افزوده است و صادرات ایران عمدتاً نفت خام!

در این موضوع شکی نیست که تحریم‌ها مهم‌ترین عاملی بود که بازار ایران را در آغوش چین انداخت. تمامی کشورها به ویژه کشورهای اروپایی و آمریکایی از اجناس چینی استفاده می‌کنند که با توجه به استانداردهای موجود در این کشورها، اگر اجناس چینی از کیفیت پایین‌تری برخوردار بود، بدون شک استقبال جدی از آنها نمی‌شد اما درست در نقطه مقابل سال‌هاست که مردم ایران در اکثر فروشگاه‌ها و قریب به اتفاق در عمده اجناس مصرفی خود با اجناس چینی روبه‌رو می‌شوند. اجناسی ارزان‌قیمت و با نازل‌ترین کیفیت که خدمات پس از فروش نداشته و عموم مصرف‌کنندگان را با مشکلات عدیده‌ای مواجه کرده است.

مهم‌ترین شریک ایران

با وجود تمام این موارد، این موضوع غیرقابل انکار بوده که در شرایط فعلی تحریم، واردات کالا از چین کماکان یک الزام برای ایران است.

مجیدرضا حریری، رییس اتاق ایران و چین در این‌باره به «جهان‌صنعت» گفت: در ترمینولوژی حقوق سیاسی و بین‌الملل، «شریک استراتژیک» معنای مشخصی دارد و این معنا میان ما و چین تعریف نشده اما باید توجه داشت که در حال حاضر، بزرگ‌ترین شریک تجاری ما چین است. هرچند مبادلاتمان در شرایط دلخواه و حداکثری قرار ندارد که دلیل اصلی آن تحریم‌هاست.

وی ادامه داد: ناگفته نماند در سال گذشته میزان مبادلات نفتی ما با چین حدود ۷۰ میلیارد دلار بوده است. با توجه به اینکه مجموع مبادلات خارجی کشور حدود ۱۳۰ میلیارد دلار بوده، فروش نفت و مجموع معاملات نفتی ما رقمی حدود ۴۰ تا ۱۳۰ میلیارد دلار را تشکیل می‌داده است. این یعنی بیش از ۵۰ درصد تجارت خارجی ما با چین انجام شده بنابراین اگر روابط در وضعیت نامطلوب قرار داشت، چنین حجم مبادلاتی اتفاق نمی‌افتاد. البته این روابط ایده‌آل نیست اما نمی‌توان گفت مطلوب هم نیست. برداشت غلط این است که تصور کنیم طرف چینی مانع جدی ایجاد می‌کند یا تمایل ندارد همکاری کند. چنین نشانه‌هایی دیده نمی‌شود. البته نباید از چین انتظار داشته باشیم که مثلاً در مواجهه با آمریکا به خاطر ایران اقدامی انجام دهد. اینها توقعات ذهنی است.

حریری افزود: باید توجه کنید که چندین بار مقامات چینی - از سخنگوی وزارت خارجه گرفته تا رییس‌جمهور - به صورت رسمی اعلام کرده‌اند که تحریم‌های یک‌جانبه آمریکا علیه ایران را به رسمیت نمی‌شناسند اما اینکه بنگاه‌های چینی تا چه میزان این مواضع رسمی را رعایت کنند، مسأله‌ای «بنگاهی» است یعنی ممکن است یک شرکت چینی به دلیل منافع اقتصادی در آمریکا ترجیح دهد با یک بنگاه ایرانی همکاری نکند. این موضوع ارتباطی به روابط رسمی دولت‌ها ندارد و صرفاً یک تصمیم تجاری است.

دور زدن تحریم‌ها

رییس اتاق ایران و چین ادامه داد: بیش از ۵۰ درصد مبادلات تجاری خارجی ما با چین است. در بخش صادرات غیرنفتی نیز چین مقصد اول صادرات ماست، با حدود ۳۰ درصد از کل صادرات غیرنفتی.

اگر سهم واردات ما از امارات را هم بررسی کنید که حدود ۲۵ تا ۲۶ درصد است - بدون شک حداقل ۱۰ درصد از آن در واقع همان تجارت با چین است که به دلیل دور زدن تحریم‌ها از مسیر شرکت‌های اماراتی انجام می‌شود بنابراین چین در حوزه واردات، صادرات و فروش نفت، شریک اول تجاری ماست و بیش از نیمی از تجارت خارجی ما را مدیریت می‌کند. پس نمی‌توان گفت روابط اقتصادی ما با چین مطلوب نیست بلکه تنها می‌توان بیان کرد «ایده‌آل» نیست.

وی افزود: تجارت خارجی سه پایه اصلی دارد: بانک، بیمه و حمل‌ونقل. شما در هیچ جای دنیا نمی‌توانید تجارت انجام دهید و بگویید یکی از این سه پایه را ندارم اما ما سال‌هاست عادت کرده‌ایم بدون بانک‌های بین‌المللی، بدون بیمه‌های معتبر بین‌المللی و بدون سیستم حمل‌ونقل رسمی بین‌المللی تجارت کنیم. این یعنی هزینه‌های سربار بالا و عدم استفاده از ظرفیت کامل کشور. به دلیل

محدودیت در دسترسی به بانک، بیمه و حمل و نقل بین‌المللی، کل تجارت خارجی ما با چالش مواجه شده است. تحریم‌ها- اگر بخش نظامی و امنیتی را کنار بگذاریم- به طور مستقیم تجارت خارجی را هدف گرفته‌اند. ما بیش از ۱۵ یا ۱۶ سال است که با همین شرایط کار می‌کنیم. قطعاً این وضعیت مطلوب یا ایده‌آل نیست اما در نهایت همان کسانی که ایران را تحریم کردند، تصور نمی‌کردند ما بتوانیم با وجود این محدودیت‌ها سالانه حدود ۱۳۰ میلیارد دلار مبادلات خارجی داشته باشیم.

حریری ادامه داد: چین رسماً اعلام کرده که تحریم‌های آمریکا علیه ایران را قبول ندارد اما «سرمایه‌گذاری» موضوع متفاوتی است که باید به صورت جداگانه بررسی شود. حالا فرض کنیم وضعیت تحریم‌ها را کنار بگذاریم در شرایطی که اصلاً تحریمی وجود نداشته باشد.

سوال این است: در دوره‌ای که تحریم نبودیم، ما سالانه چه میزان سرمایه‌گذاری خارجی جذب می‌کردیم؟ از زمانی که سازمان سرمایه‌گذاری در کشور فعال شده و موضوع سرمایه‌گذاری خارجی در سه دهه اخیر دنبال شده، متوسط جذب سرمایه‌گذاری خارجی ما سالانه حدود ۲/۵ میلیارد دلار بوده یعنی حتی در شرایط عادی و بدون تحریم هم رقم بالایی نبوده است.

وضعیت اسفناک سرمایه‌گذاری خارجی

حریری افزود: در سال‌هایی که تحریم‌ها شدت گرفته-به‌ویژه از سال ۱۳۹۷ به بعد- این رقم به شدت کاهش پیدا کرده است. مثلاً در سال گذشته، کل سرمایه‌گذاری خارجی ما حتی به یک میلیارد دلار هم نرسید. با این وجود از همین مقدار حدود ۳۷۸ میلیون دلار مربوط به چینی‌ها بوده یعنی باز هم سهم چین حدود ۳۵ درصد است؛ درست مشابه سهم بزرگ آنها در تجارت خارجی ایران.

بنابراین در حوزه سرمایه‌گذاری نیز چینی‌ها بازیگر اصلی ایران هستند منتها کل رقم کوچک است و این مساله ربطی به تحریم‌ها ندارد چون قبل از تحریم هم همین‌گونه بوده است.

رئیس اتاق بازرگانی ایران و چین گفت: این موضوع برمی‌گردد به اینکه برای سرمایه‌گذار خارجی، جذابیت‌های یک کشور مهم است. فرض کنید حتی تحریم‌ها هم وجود نداشت. سرمایه‌گذار خارجی برای ورود به ایران اول به شاخص‌هایی مانند فضای کسب و کار، رقابت‌پذیری، آزادی اقتصادی، شاخص ادراک فساد و موارد مشابه نگاه می‌کند. هیچ‌کدام از اینها به پرچم، دین، ظاهر یا مسائل ایدئولوژیک ربطی ندارد. فقط و فقط به استانداردهای بین‌المللی و ریسک بازار مربوط است.

شاخص‌های ناامیدکننده

حریری افزود: وقتی به این شاخص‌ها نگاه می‌کنیم، می‌بینیم که ما سه دهه است جایگاه سه‌رقمی داریم یعنی بیش از ۱۰۰ کشور در دنیا شرایط مناسب‌تری برای سرمایه‌گذاری نسبت به ایران دارند. برای اینکه یک سرمایه‌گذار خارجی به ایران برسد، باید از میان بیش از ۱۰۰ کشور جذاب‌تر صرف‌نظر کند. در شاخص ادراک فساد نیز ما جزو ۱۰ کشور آخر دنیا هستیم یعنی حدود ۱۴۰ تا ۱۵۰ کشور وضعیت بهتری از ما دارند. چنین رتبه‌ای چه پیامی به سرمایه‌گذار خارجی می‌دهد؟

وی ادامه داد: از طرف دیگر در همین سه دهه که به طور متوسط سالانه ۲/۵ یا نهایتاً ۳ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری جذب کرده‌ایم، در مقابل سالانه حدود ۱۲ میلیارد دلار خروج سرمایه از کشور داشته‌ایم. این یعنی محیط سرمایه‌گذاری در ایران مناسب نیست. این مساله هیچ ارتباطی به آمریکا، اروپا یا کشورهای دیگر ندارد. مهم این است که محیط داخلی کشور برای سرمایه‌گذاری جذاب نیست. به دلایل متعدد که البته شرح آن دیگر خارج از بحث این مصاحبه است.

سهم ایران از یک اقتصاد جهان

شکی نیست که تجارت در تمام جهان یک امر دوطرفه است و در روابط ایران و چین نیز باید به همین شکل باشد.

علیرضا مناقبی، رییس مجمع واردات در این باره به «جهان صنعت» گفت: اگر منطقی نگاه کنیم باید ببینیم سهم اقتصاد ما از کل اقتصاد جهان چقدر است یعنی آن «کیکی» که ما داریم و دیگران می‌توانند از آن استفاده کنند، چه اندازه است. بعد باید معقول بررسی کنیم که آیا اصلاً برای دیگران صرفه دارد که به اندازه ظرفیت واقعی ما، خودشان را به خطر بیندازند برای اقتصادی بزرگ‌تر؟

وی ادامه داد: چشم‌مان را بسته‌ایم. نیتیم این نیست که بگوییم از اینها درس بگیریم و بپریم در دامان غرب بلکه می‌گوییم باید منافع کشور خودمان را ببینیم. امروز باید مشخص شود که ما به چین منفعت می‌رسانیم یا چین به ما، یا اینکه آیا اصلاً دوطرفه منفعت می‌بریم؟ از نظر من بیش از آنکه منفعت بگیریم، داریم منفعت می‌رسانیم.

مناقبی گفت: نگاه من این است که آنها عملاً منافع خودشان را می‌بینند. از ما کالا را با نازل‌ترین قیمت ممکن می‌خرند، پول ما را با بدترین وضعیت ممکن پرداخت می‌کنند. کالایی که به ما می‌دهند، بخشی از آن مورد نیاز ماست اما مساله اینجاست که چگونه است همین چین که در کشور ما از نظر کیفیت کالا بدنام است، در جهان کالا صادر می‌کند و همه راضی هستند؟ اینها آثار و تبعات عملکرد ماست و متأسفانه ما هنوز عادت نکرده‌ایم در یک مسیر منطقی و مستقیم فکر کنیم. گاهی از این طرف می‌افتیم و گاهی از آن طرف و دود آن مستقیماً به چشم مردم می‌رود.

بازگشت دشوار پول نفت

مناقبی افزود: همین امروز می‌بینیم پول‌های نفت ما با چه سختی به کشور بازمی‌گردد. تازه سوال این است که آیا همه این پول‌ها اصلاً برمی‌گردد؟ ما به چین تخفیف می‌دهیم تا نفت ما را به این شکل بخرد، خب این برای ما چه عایدی‌ای دارد؟ چون در تنگنا هستیم، آنها هم از وضعیت ما سوءاستفاده می‌کنند. ما هم داریم در مسیری حرکت می‌کنیم که آنها می‌خواهند، تا بیشتر به هم وابسته شویم. اینها بالاخره باید یک‌جایی پاسخ روشن داشته باشد.

وی افزود: اینکه چین امروز به شریک اصلی تجاری ما تبدیل شده، شکی در آن نیست. ما تقریباً هر چیزی را که نگاه کنیم از چین وارد می‌کنیم و در مقابل، نفت یا میعانات یا محصولات پتروشیمی ما به آن سمت می‌رود.

جهان صنعت

Iran - China
Chamber of Commerce and Industries
اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

کمیته حقوقی اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین آماده ارائه خدمات
به اعضا، مشترک می باشد

نکات حقوقی تجارت با چین

نکته ۱۷:

مطابق قوانین چین، شخص حقوقی (شرکت) در مورد
اعمال نماینده حقوقی (**Legal Representative**) خود، در برابر افراد ثالث دارای
مسئولیت مدنی میباشد.

دبیرخانه اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

صدور مجوز واردات کیوی ایران به چین

گمرک چین با انتشار سندی اعلام کرد واردات کیوی تازه از ایران که مطابق با الزامات مربوطه باشد به خاک چین آزاد است.

به گزارش سرویس بین الملل خبرگزاری صدا و سیما از پکن، اداره کل گمرک چین از طریق حساب رسمی خود در فضای مجازی چین هدف از این اقدام را گسترش منابع واردات محصولات کشاورزی به چین اعلام کرد و تاکید کرده است، این مصوبه هفته گذشته تحت الزامات بهداشتی گیاهی که هر دو کشور برای کیوی تازه ایرانی توافق کرده‌اند، به اجرا درآمد.

در سال‌های اخیر، میوه کیوی به یک میوه محبوب در میان مصرف کنندگان چینی تبدیل شده است، چین هم اکنون بخش عمده‌ای از کیوی مورد نیاز خود را از نیوزیلند تامین می‌کند.

یک محقق ارشد در موسسه روابط بین الملل معاصر چین، به گلوبال تایمز گفته برای کشورهایمانند ایران که آب و هوای آنها با کشور چین تفاوت قابل توجهی دارد، انواع میوه‌های متمایز آنها ارزش نسبی و مزایای زیادی در بازار چین دارند و فرصت‌های قابل توجه جدیدی برای توسعه تجارت دو کشور ایجاد می‌کنند.

به گفته این کارشناس، چین از طریق مذاکرات تجاری و همکاری عمیق‌تر با شرکای خود - از جمله کاهش تعرفه‌ها، هزینه‌های ورود کالاهای وارداتی را به طور قابل توجهی کاهش داده است، همچنین کاهش تعرفه‌های یکجانبه را با برخی از کشورهای کمتر توسعه یافته اجرایی کرده که کاهش بیشتر قیمت محصولات وارداتی و گسترش دسترسی آنها به بازار بزرگ چین را موجب شده است.

به گفته بیان یونگزو، معاون اجرایی سردبیر مجله مدرن سازی مدیریت، صدور این مجوزها، هزینه‌های تجاری و موانع تجاری بین چین و شرکا را کاهش خواهد داد و فرصت‌های جدیدی برای صادرکنندگان کشاورزی و میوه در سراسر جهان، به ویژه در بازارهای نوظهور ایجاد خواهد کرد.

در ۹ ماه اول امسال، صادرات میوه چین به ۵,۸۰ میلیارد دلار رسید که ۱,۶ درصد در مقایسه با سال گذشته افزایش داشته است، همچنین واردات میوه به چین نیز با ۴,۶ درصد افزایش در مقایسه با مدت مشابه سال قبل به ۱۶,۴۵ میلیارد دلار رسیده است.

خبرگزاری صدا و سیما

شتاب‌گیری گذار سبز در منطقه پکن-تیان‌جین-هبی بر اساس داده‌های مالیاتی

طی دوره برنامه پنج‌ساله چهاردهم (۲۰۲۱ تا ۲۰۲۵)، منطقه پکن-تیان‌جین-هه‌بئی در زمینه گذار سبز در بنگاه‌ها، بخش‌های صنعتی، انرژی و حمل‌ونقل پیشرفت کرده و کیفیت هوای محلی به شکل مؤثری بهبود یافته است. این موضوع بر اساس تازه‌ترین داده‌های مالیاتی منتشرشده در روز شنبه اعلام شد.

بر اساس داده‌های اداره مالیات چین، از سال ۲۰۲۱ تا سپتامبر ۲۰۲۵، بنگاه‌های این منطقه با رعایت استانداردهای کاهش انتشار، از کاهش مالیات زیست‌محیطی به ارزش ۱,۶۳ میلیارد یوان (۲۳۰ میلیون دلار) بهره‌مند شده‌اند.

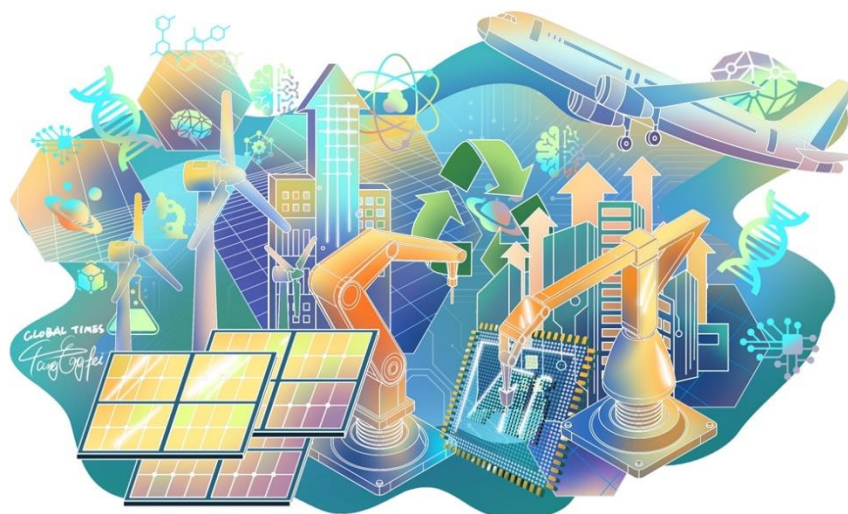
در همین دوره، نرخ مالیات زیست‌محیطی به ازای هر ۱۰ هزار یوان از تولید ناخالص داخلی منطقه برای این شرکت‌ها از ۱۸,۶۰ یوان به ۱۷,۶۰ یوان کاهش یافته که نشان‌دهنده نتایج ملموس در تحول سبز بنگاه‌ها است.

ساختار صنعتی منطقه نیز بهبود یافته است. داده‌های مربوط به فاکتورهای مالیات بر ارزش افزوده نشان می‌دهد که سهم درآمد فروش صنایع پرمصرف و پُرآلاینده در سه‌ماهه‌های اول تا سوم سال جاری میلادی به ۳۴,۴ درصد رسیده که از ۴۰,۶ درصد در سال ۲۰۲۱ کاهش یافته است.

در بخش حمل‌ونقل نیز ساختار ناوگان منطقه سبزتر شده است. بر اساس داده‌های فاکتور خودرو، فروش خودروهای انرژی‌نو در ۹ ماهه نخست ۲۰۲۵ به ۴۵,۸ درصد از کل فروش خودرو رسیده که افزایش چشمگیر نسبت به ۱۳ درصد در سال ۲۰۲۱ به شمار می‌رود.

چن بین‌تسای، معاون رئیس دانشگاه مالی و اقتصاد مرکزی چین اعلام کرد که توسعه سبز هماهنگ در این حوزه‌ها یک نظام جامع کنترل آلودگی ایجاد کرده و تجربیات ارزشمندی برای حکمرانی زیست‌محیطی فرمانطقه‌ای در سراسر کشور فراهم کرده است.

«صنایع آینده» چین کدامند و چرا در رقابت فناوریانه جهانی اهمیت دارند؟

در حالی که هنوز موج «ساخت چین ۲۰۲۵» آرام نگرفته و در میانه رقابت فزاینده چین با آمریکا، پکن سخت در تلاش است تا با تمرکز بر «صنایع آینده» به برتری فناوریانه برسد.

به گزارش ساوت چاینا مورنینگ پست، مقامات چینی سعی دارند به یک الگوی جدید رشد با محوریت پیشرفت‌های فناوریانه و ارتقای صنعتی دست یابند.

«صنایع آینده» چه صنایعی هستند؟

اصطلاح صنایع آینده را اولین بار شی جین پینگ در سال ۲۰۲۰ به کار برد. این عنوان به بخش‌هایی اطلاق می‌شود که فناوری‌های بنیادی مورد استفاده در آنها هنوز در مراحل ابتدایی خود قرار دارند، ولی انتظار می‌رود از پتانسیل عظیمی برخوردار باشند.

برنامه پنج ساله ۲۰۲۵-۲۰۲۱ از هوش الهام گرفته از مغز، اطلاعات کوانتومی، فناوری ژنی، شبکه‌های ارتباطی آینده، بهره‌برداری از اعماق اقیانوس، فناوری هوافضا، انرژی هیدروژنی و ذخیره‌سازی هیدروژن به عنوان حوزه‌هایی نام می‌برد که پکن قصد دارد در آنها پیشتاز باشد.

این فهرست هم‌اکنون در حال گسترش است و دولت چین به تدریج بخش‌های اولویت‌دار جدیدی را به آن اضافه می‌کند.

در سال ۲۰۲۴ وزارت صنعت و فناوری اطلاعات این کشور (MIIT) دستورالعمل‌هایی را منتشر کرد که حوزه‌هایی مانند ربات‌های انسان‌نما، تجهیزات نسل ششم شبکه مخابرات سیار (۶G)، واسطه‌های مغز و رایانه، مراکز داده هوش مصنوعی و نسل آینده هواپیماهای بزرگ در آنها به عنوان اهداف مهم آینده مشخص شده بودند.

تا امروز چه پیشرفت‌هایی به دست آمده است؟

هانگژو (مرکز استان ژجیانگ) به «سیلیکون ولی» چین معروف شده است و شرکت‌های نوپای فناوری آن توجه جهان را به خود جلب کرده‌اند.

در بین این شرکت‌ها، شش شرکت کاملاً متمایز موسوم به «شش اژدهای کوچک» وجود دارند: دیپ سیک، گیم ساینس (سازنده بازی افسانه سیاه: ووکونگ)، دو شرکت رباتیک یونیتی (Unitree) و دیپ رباتیکس (Deep Robotics)، برین کو (BrainCo) که از نورالینک الهام گرفته است، و منیکور (Manycore)، متخصص در زمینه هوش فضایی).

طبق گزارش مورگان استنلی، هم‌اکنون ۵۶ درصد از شرکت‌های سهامی عام حوزه ربات‌های انسان‌نمای جهان و ۴۵ درصد از شرکت‌های یکپارچه‌سازی سامانه این نوع ربات‌ها چینی هستند.

بخش زیست‌فناوری چین هم رشد بسیار سریعی دارد. مثلاً تا مارس ۲۰۲۵ پنج درمان مبتنی بر سلول تی کایمریک گیرنده آنتی‌ژن (کار تی سل) – عمدتاً برای سرطان‌های خون – در این کشور تایید شده‌اند که به این ترتیب پس از آمریکا (با شش مورد تایید شده) در رتبه دوم جهان قرار می‌گیرد.

شرکت‌های زیست‌فناوری داخلی مانند ووشی اپ‌تک به شرکت‌هایی پیش‌تاز در سطح دنیا تبدیل شده‌اند. یکی از کمیسیون‌های کنگره آمریکا این شرکت را «هوای زیست‌فناوری» نامیده و هشدار داده است که می‌تواند قدرت «کنترل زنجیره تامین جهانی» در این صنعت را به دولت چین بدهد.

دورنمای آینده

پکن می‌داند که صنایع آینده از لحاظ رشد پایدار و نیز رقابت فناورانه‌اش با واشینگتن ارزشی راهبردی دارند و به همین خاطر حجم بی‌سابقه‌ای از منابع، از تامین مالی گرفته تا استعدادهای برتر را به سمت آنها سرازیر نموده است.

MIIT در سال ۲۰۲۳ مدلی جدید را برای توسعه هر چه بیشتر نوآوری ارائه نمود که بر اساس آن چالش‌های خاصی به شکل عمومی معرفی می‌شوند و شرکت‌ها یا گروه‌های پژوهشی که ظرف دو سال آنها را حل کنند، از اولویت دسترسی به حمایت‌ها و بودجه برخوردار می‌گردند.

در سال جاری دولت چین دستیابی به پیشرفت‌های بزرگ در فناوری کوانتومی، تولید محصول در سطح اتمی و هیدروژن پاک را هدف‌گذاری کرده است.

برخلاف کساد بازار کار در اکثر بخش‌های دیگر، شرکت‌های فناوری پیشرفته (مثلاً در بخش ربات‌های انسان‌نما) از کمبود استعدادهای ماهر خبر می‌دهند و همین امر موجب شده است که حقوق‌هایی تا چهار برابر مقدار میانگین کشور را برای جذب نیروهای مجرب پیشنهاد دهند.

به گزارش یکی از منابع محلی، دولت قصد دارد برای تسهیل تامین مالی شرکت‌های حوزه فناوری، ثبت شرکت‌های نوپای غیرسودآور در تابلوهای فناوری بورس اوراق بهادار را از سر بگیرد.

همچنین رئیس بانک مرکزی چین اعلام کرده است که ابزارهای مالی جدیدی از جمله اوراق قرضه نوآوری و تامین مالی تجاری مبتنی بر بلاکچین در شانگهای ارائه خواهد شد. این ابزارها مکانیسم‌هایی برای تسهیم ریسک و پشتیبانی از شرکت‌های سرمایه‌گذاری خصوصی صادر کننده اوراق قرضه نوآوری فناورانه خواهند بود.

چین با ۷,۳ میلیون اظهارنامه طبقه بندی شده، در سال ۲۰۲۴ پیشتاز درخواست‌های ثبت علامت تجاری در سطح جهان

WHICH COUNTRY HAS THE MOST TRADEMARK APPLICATIONS?

(Trademark application class counts for the top 10 origins, 2024)

Source: World Intellectual Property Indicators 2025, WIPO

CGTN

چین از یک منبع فشرده لیتوگرافی فرابنفش شدید رونمایی کرده است که امکان ساخت تراشه‌های ۱۴ نانومتری را بدون ماشین‌های غول‌پیکر لیتوگرافی مواد نیمه‌هادی پیشرفته فراهم می‌کند.

به گزارش ایسنا، محققان چینی ادعا می‌کنند که یک منبع نور جدید لیتوگرافی فرابنفش شدید (EUV) را در اندازه رومیزی برای تولید ریزتراشه‌های ۱۴ نانومتری توسعه داده‌اند. اگرچه این فناوری جدید نمی‌تواند جایگزین دستگاه‌های سنتی لیتوگرافی مواد نیمه‌هادی پیشرفته (ASML) شود، اما در صورت نیاز، جایگزین جالبی برای تولید تراشه‌های کوچک ارائه می‌دهد.

به نقل از آی‌ای، این فناوری جدید می‌تواند عملکردهای مهم دیگری مانند بازرسی تراشه، نمونه‌سازی اولیه تراشه کوانتومی و تشخیص نقص ماسک نوری را نیز به همراه داشته باشد.

به عبارت دیگر، این فناوری جدید یک دستگاه لیتوگرافی مواد نیمه‌هادی پیشرفته- لیتوگرافی فرابنفش شدید کوچک نیست، اما می‌تواند برای تحقیق و توسعه و ساخت تراشه در مقیاس کوچک بسیار مفید باشد. همچنین گامی مهم به سوی استقلال در ابزارهای ساخت تراشه‌های پیشرفته است.

این دستگاه‌ها معمولاً از چیزی به نام پلاسمای تولید شده با لیزر (LPP) برای انفجار قطرات قلع در شرایط کنترل‌شده استفاده می‌کنند. چنین دستگاه‌های لیتوگرافی مواد نیمه‌هادی پیشرفته‌ای به آینده‌های جمع‌کننده عظیمی نیاز دارند که طبق گزارش‌ها چین هنوز نمی‌تواند آنها را در داخل کشور بسازد.

با این حال، طبق گزارش‌ها، این دستگاه جدید از یک لیزر فمتوثانیه‌ای برای شلیک به گاز آرگون استفاده می‌کند. این دستگاه از طریق چیزی به نام تولید هارمونیک بالا، لیتوگرافی فرابنفش شدید تولید می‌کند.

طبق گزارش‌ها، این بدان معناست که دستگاه به آینه‌های گول‌پیکر نیاز ندارد و به قطرات قلع متکی نیست. به همین دلیل، سیستمی بسیار ساده‌تر است و می‌تواند طول موج‌های قابل تنظیم از یک نانومتر تا ۲۰۰ نانومتر را تولید کند.

دستگاه‌های سنتی نیز پرمصرف هستند و معمولاً برای رساندن ویفرها به سرعت تولید، به حدود ۲۰۰ وات توان نیاز دارند. از سوی دیگر، دستگاه جدید چین فقط حدود یک میکرووات در هر انفجار مصرف می‌کند.

این ۲۰۰ میلیون برابر کمتر از توان سطح تولید دستگاه‌های سنتی است. این همچنین بدان معنی است که نمی‌توان از آن برای تولید انبوه تراشه‌های پیشرفته استفاده کرد. به همین دلیل است که تولید ۱۴ نانومتری در دسته‌های کوچک امکان‌پذیر است، اما تولید در مقیاس تجاری امکان‌پذیر نیست.

در حال حاضر، دستگاه‌های سنتی دستگاه‌های عظیمی هستند که معمولاً ده‌ها متر اندازه دارند. این دستگاه‌ها قادر به تولید ریزتراشه‌هایی بین سه نانومتر و هفت نانومتر در مقادیر زیاد هستند.

از سوی دیگر، اگر ادعاها درست باشد، این دستگاه جدید بسیار کوچکتر است و می‌تواند تراشه‌هایی با اندازه و کیفیت مشابه تولید کند. این دستگاه با استفاده از تولید هارمونیک بالا (HHG) به این هدف دست می‌یابد و به اندازه‌ای کوچک است که می‌توان آن را روی میز اداری قرار داد.

به دلیل طراحی و اندازه‌اش، این فناوری جدید ارزان است و هزینه‌های عملیاتی نسبتاً کمی دارد. در حالی که فقط می‌تواند تولید دسته‌ای کوچک یا آزمایش‌هایی را انجام دهد که برای بازرسی تلقی می‌شود و نه برای کارخانه‌ها.

با وجود این، چین به شدت به ماشین‌هایی مانند این نیاز دارد، زیرا نمی‌تواند ماشین‌های پیشرفته را خریداری کند. همچنین فاقد آینه‌های مورد نیاز دستگاه‌های سنتی است و برنامه‌های آن در سطح جهانی عقب مانده است.

ایسنا

عضو کمیسیون عمران مجلس با اشاره به سفر اخیرش به چین به همراه وزیر راه و شهرسازی گفت: این سفر نقطه آغاز مرحله‌ای نو از روابط اقتصادی و حمل‌ونقلی ایران با چین است. نتایج این مذاکرات می‌تواند جایگاه ایران را در شبکه کریدورهای ترانزیتی جهان، به‌ویژه در چارچوب جاده ابریشم جدید ارتقا دهد و منافع اقتصادی گسترده‌ای را برای کشور به همراه داشته باشد.

مریم عبداللهی در گفت‌وگو با ایسنا، با اشاره به نقش کلیدی ترانزیت کالا در اقتصاد ایران، گفت: ترانزیت نه تنها به‌عنوان منبعی برای کسب درآمدی پایدار عمل می‌کند، بلکه با جذب سرمایه‌گذاری داخلی و خارجی موجب توسعه زیرساخت‌های حیاتی کشور، ایجاد فرصت‌های شغلی در حوزه‌های حمل‌ونقل، خدمات پشتیبانی و صنایع وابسته می‌شود. ایران با موقعیت ژئوپلیتیکی ممتاز خود از ظرفیت بالایی برای تبدیل شدن به کریدور اصلی حمل‌ونقل کالاهای صادراتی چین به اروپا برخوردار است.

وی با اشاره به سفر اخیر خود به همراه فرزانه صادق وزیر راه و شهرسازی به پکن، گفت: هدف اصلی این سفر توسعه ظرفیت‌های ترانزیت، گسترش تعاملات اقتصادی با چین و بهره‌گیری از فرصت‌های ناشی از تحولات تجارت جهانی بود.

نماینده میانه و ترکمانچای در مجلس توضیح داد: چین درصدد یافتن مسیرهایی امن، کوتاه و مقرون‌به‌صرفه برای ارسال محصولات خود به بازارهای اروپایی است؛ مسیری که بتواند هزینه و زمان حمل را کاهش دهد و در برابر بحران‌های بین‌المللی مقاوم باشد. ایران با بهره‌گیری از شبکه‌های جاده‌ای، ریلی و بندری خود می‌تواند نقشی محوری در این مسیر ایفا کند.

وی با اشاره به جزئیات نشست‌ها و مذاکرات صورت گرفته در سفیر اخیر وزیر راه به چین گفت: افزایش سهم ایران در ترانزیت بین‌المللی، ایجاد سازوکارهای مشترک حمل‌ونقل، دیجیتالی‌سازی اسناد، تسهیل فرآیندهای گمرکی و کاهش معوقات زمانی و هزینه‌ای از جمله محورهای اساسی گفت‌وگوها بود. علاوه بر این، توسعه مسیر ریلی مرند - چشمه‌ثریا و بهبود اتصال شمال غرب ایران به شبکه‌های بین‌المللی ترانزیت مورد بحث قرار گرفت؛ پروژه‌ای که می‌تواند حلقه اتصال شرق آسیا به اروپا را از خاک ایران تکمیل کند.

عضو کمیسیون عمران مجلس همچنین خاطرنشان کرد: توسعه مسیر چین-اروپا از طریق ایران علاوه بر مزایای اقتصادی به معنای احیای جایگاه تاریخی کشور در مسیر جاده ابریشم است؛ جایگاهی که قرن‌ها ایران را به یکی از کانون‌های مهم تجارت جهانی بدل کرده بود. با تکمیل زیرساخت‌ها، سرمایه‌گذاری در بنادر، خطوط ریلی و لجستیک پیشرفته، و تعمیق همکاری‌های بین‌المللی، ایران قادر خواهد بود سهم قابل‌توجهی از مبادلات کالا در محور شرق-غرب را جذب کرده و به قطب ترانزیت منطقه تبدیل شود.

عبداللهی در پایان این سفر را نقطه آغاز مرحله‌ای نو از روابط اقتصادی و حمل‌ونقلی ایران با چین دانست و گفت: نتایج این مذاکرات می‌تواند جایگاه ایران را در شبکه کریدورهای ترانزیتی جهان، به‌ویژه در چارچوب جاده ابریشم جدید، ارتقا دهد و منافع اقتصادی گسترده‌ای را برای کشور به همراه داشته باشد. بی‌تردید برای بهره‌برداری کامل از این موقعیت بی‌نظیر ژئوپلیتیکی، لازم است در داخل کشور با رویکردی واحد، موانع و بوروکراسی‌های دست و پاگیر شناسایی و رفع شود و با مدیریت یکپارچه و توسعه هدفمند زیرساخت‌ها، بستری فراهم کنیم تا بتوانیم حداکثر بهره‌مندی را از این ظرفیت استراتژیک به دست آوریم.

ایسنا

براساس گزارش‌های منتشر شده، در هفت ماهه سال جاری ۹۱,۹ تن کالای غیرنفتی به کشورهای مختلف صادر شده که چین با سهم ۲۵,۶ درصدی جایگاه نخست را در خرید کالاهای ایرانی داشته است. همچنین امارت با سهم حدود ۳۱ درصدی اولین طرف معامله ایران در واردات کالا بوده است.

به گزارش ایسنا، براساس گزارش‌های منتشر شده گمرک در هفت ماهه سال ۱۴۰۴، میزان صادرات غیر نفتی حدود ۹۱,۹ تن به ارزش ۳۲ میلیارد دلار بوده که چین، عراق، امارات، ترکیه و افغانستان به ترتیب مشتریان کالاهای ایرانی بوده‌اند.

طی هفت ماهه امسال، بیشترین میزان صادرات ایران به مقصد چین با رقمی بالغ بر ۸۲۲۸ میلیون دلار و سهم ۲۵,۶۹ درصد از کل ارزش صادرات، عراق با ۵۸۲۳ میلیون دلار و سهم ۱۸,۱۸ درصد، امارات متحده عربی با ۴۵۰۰ میلیون دلار و سهم ۱۴,۰۵ درصد، ترکیه با ۳۷۱۴ میلیون دلار و سهم ۱۱,۶۰ درصد و افغانستان با ۱۴۰۵ میلیون دلار و سهم ۴,۳۹ درصد از کل ارزش، صورت گرفته است.

امارات، اولین شریک تجاری در واردات کالا به ایران

همچنین طی هفت ماهه امسال امارات متحده عربی با اختصاص رقمی بالغ بر ۱۰ هزار و ۵۵۴ میلیون دلار و سهمی در حدود ۳۰,۸۲ درصد از کل ارزش واردات، در جایگاه نخست کشورهای طرف معامله قرار گرفته است.

همچنین کشورهای چین با ۹۲۴۷ میلیون دلار و سهم ۲۷ درصدی، ترکیه با ۵۳۶۲ میلیون دلار و سهم ۱۵,۶۶ درصدی، هند با ۱۱۸۵ میلیون دلار و سهم ۳,۴۶ درصدی، آلمان با ۱۰۴۲ میلیون دلار و سهم ۳,۰۴ درصدی از کل ارزش واردات، جزو کشورهای عمده طرف معامله واردات بوده‌اند.

براساس این گزارش در بازه زمانی هفت ماهه، میزان ترانزیت خارجی کشور به وزن ۱۲,۵ میلیون تن رسیده است که نسبت به مدت مشابه سال قبل ۵,۶۲ درصد کاهش داشته است.